

פאול המלאך

ל

ה ע ב ר י ם :

א א הַאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֵאֵז בְּחֻלְקִים רַבִּים וּבְדַרְכֵי רַבִּים אֶל-
 2 הָאֲבוֹת בְּנִבְיָאִים : דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים
 הָאֵלֶּה בְּבֶן אֲשֶׁר שָׁם לְיֹרֵשׁ כָּל וְכוּ עָשָׂה אֶת-
 3 הָעוֹלָמִים : וּבְהִיּוֹתוֹ נִגַּח כְּבוֹדוֹ וְצֶלֶם קִימוֹ
 וְנִשָּׂא כָּל בְּדָבָר גְּבוּרָתוֹ בְּנִפְשׁוֹ טַהֲרָנוּ מִחַטְאֵתֵינוּ
 4 וְיָשָׁב לְיָמִין הַגְּדֻלָּה בְּמְרוֹמָיִם : בְּהִיּוֹתוֹ טוֹב
 מִמְּלֹאכִים עַד-כִּי לָקַח לְיֹרֵשָׁה שֵׁם יְקָר מֵהֵם :
 ה כִּי לְמִי מִן-הַמְּלֹאכִים אָמַר מֵעַתָּה בְּנֵי אִתָּה אֲנִי
 הַיּוֹם וְלִדְתִּיךָ וְעוֹד אֲנִי אֶהְיֶה-לּוֹ לְאָב וְהוּא
 6 יִהְיֶה-לִּי לְבֵן : וְעוֹד בְּהִבְיָאוֹ אֶת-תְּכַבֹּד אֱלֹ-
 הֵתְּבָרָא אָמַר וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כָּל-מְלֹאכֵי אֱלֹהִים :
 7 וְלִמְלֹאכִים אָמַר עָשָׂה מְלֹאכֵי רֹחוֹת וּמִשְׁרָתוֹ
 8 אֲשֶׁר לֵהֱטֵ : וּלְבֵן כְּסָאָה אֱלֹהִים לְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים
 9 שֶׁבֶט מִישׁוֹר שֶׁבֶט מַלְכוּתָהּ : אֶהְבֶּתָּ צֶדֶק
 וְתִשְׁנֵא רָשָׁע עַל-כֵּן מִשְׁחָה אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שְׁמוֹ
 וַיִּשְׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ : וְאִתָּה אֲדֹנָי בְּרֵאשִׁית הָאָרֶץ
 11 וְסֻדָּת וּמַעֲשֵׂה יְדֶיךָ שָׁמַיִם : הִמָּה יֶאֱבֹדוּ
 12 וְאִתָּה תַעֲמֹד וְכֹלם כְּבָנָד יִבְלוּ : וְכִלְבוּשׁ
 תְּחַלִּיפֵם וַיִּחַלְפוּ וְאִתָּה הוּא וַיִּשְׁנֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ :
 וְאֵל

אגרת אל העברים א ב CAP. I. 2.

ואלמי מן המלאכים אמר מעת שב לימיני עד- 13
אשירת איביך הדום לרגליך : הלא כלם 14
רוחות משרתים שלוחים לשרת בעבור העתידים
לרשת את-התשועה :

על-כן לנו להקשיב יותר לאשר שמענו ב א

כן גלו : ואם יקום הדבר המדבר על-פי 2
המלאכים וכל-מעל וסרה יקח שלמת צדק :
איכה ננוס בעובנו את-התשועה הגדולה כזאת 3
אשר נאמרה מראשית על-פי אדני ותוקם לנו
משמעים : ואלהים מעיד עליהם באותות 4
ומופתים ונבירות רבות ופזר רוח הקדש כחפצו :
כי לא תחת המלאכים שת את-התבל הבאה 5
אשר דברנו עליו : ונעד אחד במקום פלמוני 6
לאמר מה-אנוש כי תזכרנו ובן-אדם כי תפקדנו :
ותחסרהו מעט ממלאכים וכבוד והדר תעשרהו 7
ותושיב אתו על-מעשי ידיך : כל שתה תחרת 8
רגליו כי בשות כל תחתיו לא השאיר דבר מהושת
תחתיו ועדנו לא ראינו את-כל הושת תחתיו :
ואנחנו ראינו את-ישוע חסר מעט ממלאכים 9
בענות המות מעטר בכבוד והדר למען יטעם
את-המות בעד כל בחן האלהים : כי נאנהו
לו אשר לו כל וכל בו בהביאו בנים רבים
לקבוד להשלים את-שר תשועתם על-ידי-עני :
כי המקדש והנקדשים כלם מאחד על-כן לא 11
בש מקראם אחים : לאמר אספרה שמך לאחי 12
בתוד קהל אהללך : ועוד אחסה בו ועוד 13
הנה אנכי והילדים אשר נתן לי אלהים : וכי 14
הילדים חברי בשר ודם כמו-כן הוא הנה לחברם
להבל על-ידי המות את אשר-לו כח המות זה
הששון : ולהציל את-כל אשר ישפטו לעבודה טו
כל

16 כִּלְ-חַיִּיהֶם עַל-יַד יְרֵאת הַמּוֹת : כִּי לֹא אָחֻז^{נ"א} הִיָּה לְמֵלֶכֶךְ לְזֶרַע אַבְרָהָם אָחֻז : לְכֹן לֹ אַבְרָהָם הָיָה

17 בְּמֵלֶאכִים כִּי אִם-בְּזֶרַע אַבְרָהָם אָחֻז : לְכֹן לֹ אַבְרָהָם הָיָה

לְדַמּוֹת כְּאֶחָיו בְּכֹל לְחַיּוֹתוֹ כִּתּוֹן גְּדוֹל רַחוּם וְנֶאֱמָן בְּאִשֶׁר לְאֱלֹהִים לְכַפֵּר עַל-חַטָּאוֹת הָעָם :

18 כִּי בְעֵינָיו בְּהַנְסֹתוֹ יוּכַל לַעְזוֹר אֶת-הַמְּנַסִּים :

א ג לְכֹן אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים חִבְרֵי קְרִיאת הַשְּׁמַיִם הַבְּיטוֹ אֶל-מֵלֶאכֶךְ וְכִתּוֹן גְּדוֹל לְתוֹדַתְנוֹ יִשׁוּעַ

2 הַמְּשִׁיחַ : אֲשֶׁר הָיָה נֶאֱמָן לַעֲשׂוֹהוּ גַם כְּמֹשֶׁה

3 בְּכָל-בֵּיתוֹ : כִּי הוּא נִחְשָׁב לְכַבּוֹד גְּדוֹל מִמֹּשֶׁה

4 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ כְּבוֹד גְּדוֹל לַעֲשׂוֹה תַבִּיט מִבַּיִת : כִּי כָל-בֵּית נַעֲשֶׂה מֵאִישׁ וְאֲשֶׁר עָשָׂה כָל אֱלֹהִים

ה הוּא : וּמֹשֶׁה נֶאֱמָן בְּכָל-בֵּיתוֹ כְּעַבְד לַעֲדוֹת

6 לְנֶאֱמָרוֹת : וּמְשִׁיחַ כִּבְּן בְּבֵיתוֹ אֲשֶׁר בֵּיתוֹ אֲנַחְנוּ אִם נִחְזִיק בְּבִטְחוֹן וְתַהֲלִית הַתּוֹחֲלֵת עַד-הַקֶּץ :

7 עַל-כֵּן בְּאִשֶׁר אָמַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹם אִם-בְּקִלּוֹ

8 תִּשְׁמָעוּ : אֶל-תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּבַמְרִיבָה כְּיוֹם

9 מִסָּפָה בַמִּדְבָּר : אֲשֶׁר גִּסּוּנֵי אֲבֹתֵיכֶם קָחְנוּנֵי יוֹרְאוּ כְּעֵלֵי אַרְבָּעִים שָׁנָה : לְכֹן אֶקוּשׁ בַּדּוֹר

הַזֶּה וְאִמַר תַּעֲלֵ לִבְבִּי הֵם תְּמִיד וְלֹא יָדְעוּ דְרָכָי :

11 אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם-יָבֵאוּן אֶל-מְנוּחָתִי :

12 רְאוּ אֶתִּי לְבַל יִהְיֶה בְּאִישׁ מִכֶּם לֵב רָע חָסֵר

13 אֲמוּנָה לְסוֹר מֵאַחֲרַי אֱלֹהִים חַיִּים : אִךְ הַתְּחַנְּנוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ יוֹם יוֹם בְּעַדְנֵנוּ קְרוּא הַיּוֹם לְבַל-

14 יִקְשָׁה אִישׁ מִכֶּם בְּמַרְמַת חֲטָא : כִּי הָיִינוּ לְחִבְרֵי הַמְּשִׁיחַ אִם-נִחְזִיק בְּרֵאוּשִׁית הַתְּקוּהָ עַד-

15 טו הַקֶּץ : כְּאֲשֶׁר נֶאֱמַר הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמָעוּ אֶל

16 תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּבַמְרִיבָה : כִּי אֲחָדִים כְּשִׁמְעֵם הָרִיבוּ וְלֹא כָל-הַיְצָאִים מִמְּצָרִים עִם מֹשֶׁה :

17 וּבְמִי קָט אַרְבָּעִים שָׁנָה הֲלֹא בַחֲטָאִים אֲשֶׁר פָּנְרִיחֶם

CAP. 8. 4. אגרת אל העברים ג ד

פגריהם נכלו במדבר : ואל מי נשבע לבלתי 18
בוא אל-מנוחתו הלא לסררים : ואנתנו ראים 19
כי לא יכלו לבוא מחקר אמונה :

ונידא פן ישוב דבר בוא אל-מנוחתו ד א
ואיש מכם וראה לחסור : כי כמוני כמוהם 2
התבשרנו ולא הועיל להם דבר השמועה מאין
התערב עם-האמונה בשמעים : כי אנתנו 3
המאמינים באנו אל-מנוחה כאשר אמר כאשר
נשבעתי באפי אס-יבאון אל מנוחתי ואף-גם
כלו המלאכות מיסוד הארץ : וכה דבר על- 4
יום השביעי במקום פלמני וישבת אלהים ביום
השביעי מקל-מלאכתו : ועוד בנה אס-יבאון ה
אל מנוחתי : והנשאר בוא יבואו אליה אחדים 6
ואת אשר-התבשרו בראשנה לא באו מחקר
אמונה : עוד נכל יום אחד באמר בדרך היום 7
אחרי שת בנה כאשר נאמר היום אם בקלו
תשמעו אל תקשו לבבכם : כי אס-הנית להם 8
יהושע מנוחה לא דבר אחרי-כן על-יום אחר :
לכן נשאר שבת לעם אלהים : כי אשר בא 9
אל-מנוחתו ואשר שבת ממלאכתו כאשר
ממלאכתו אלהים : ונמהר לבוא אל-המנוחה 11
הזאת לבל ופול איש בדמות סוּרָה : כי דבר 12
אלהים חי ופעל וחד מחרב פיפיות ומגיע עד-
הקדל נפש ורוח ודבקים ומוח ובחן מחשבות
ויצר לבב : ואין ברנה געלמה מלפניו וכלם 13
ערומים וגלויים לעיני דברנו עליו : וכי לנו 14
כהן גדול אשר עבר השמימה ישוע בן-אלהים
נאחו בתודתנו : כי לא לנו כהן גדול אשר טו
לא יוכל לענות אמנו בחלנו ובהנחתו בכל
כמונו

16 כְּמוֹנֵי בְּלִי חֲטָא : וְנִקְרַב בְּבִטְחוֹן אֶל־כֶּסֶף חַחַן
 לְקַחַת חֶסֶד וְלִמְצוֹא חַן לְעִזְרָה בְּעֵתוֹ :

א ה כִּי כָל־כֹּהֵן גָּדוֹל אֲשֶׁר לָקַח מֵאֲנָשִׁים הוֹשֵׁם
 בְּעַד־אֲנָשִׁים עַל־אֲשֶׁר־לְאֱלֹהִים לְהַקְרִיב מִנְחוֹת
 2 וְזִבְחִים עַל־חֲטָאִים : אֲשֶׁר יוּכַל לְנוֹד לְשִׁנְיִים
 3 וְלַתְּעִים בְּאֲשֶׁר גַּם הוּא מְסוּבָב בְּחִלִּי : וּבַעֲבוּר
 זֹאת לוֹ לְהַקְרִיב כְּבַעַד־הַעֵם כֵּן בַּעֲדוֹ עַל־
 4 הַחֲטָאִים : וְלֹא יִקַּח אִישׁ אֶת־הַכְּבוֹד כִּנְפִישׁוֹ כִּי
 הֵאֱמַר־הִנֵּקְרָא מֵאֱלֹהִים כְּאֶחָד : כְּמוֹ־כֵן לֹא כִבֵּד
 הַמְּשִׁיחַ אֶת־נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל כִּי אִם־אֲשֶׁר
 6 אָמַר אֵלָיו בְּנֵי אִתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ : וְכֹאֲשֶׁר
 אָמַר בְּמָקוֹם אַחֵר אִתָּה כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל־דְּבַרְתִּי
 7 מֶלְכִי־צֶדֶק : אֲשֶׁר הַקְרִיב בְּיָמָיו בְּשֵׁרוֹ תְּפִלוֹת
 וְתַחֲנוּנִים בְּצַעֲקָה גְּדוֹלָה וּבְדַמְעוֹת לְאֲשֶׁר יָכַל
 8 לְהוֹשִׁיעַ אֹתוֹ מִמָּוֶת וַיִּשְׁמַע בְּאֲשֶׁר יָרָא : וְאַף־
 9 גַּם בְּהִיּוֹתוֹ בֶּן לְמַד לְשִׁמוּעַ מֵאֲשֶׁר עָנָה : וּבְהִיּוֹתוֹ
 שְׂלֵם הָיָה לְאֵב תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לְכָל־שִׁמְעוֹ :
 י בְּהַקְרָאוֹ מֵאֱלֹהִים כֹּהֵן גָּדוֹל עַל־דְּבַרְתִּי מִלְכִי־
 11 צֶדֶק : וְדָבַר גְּדוֹל לָנוּ עָלָיו וְקִשְׁרָה כְּתָרוֹנוֹ
 12 מֵאֲמֹר בְּהִיּוֹתְכֶם אֲמִלִּים מִשְׁמוּעַ : כִּי בְּעֵת אֲשֶׁר
 לָכֶם לְהִיּוֹת מְלַמְּדִים עֲדִיכֶם לָכֶם לְלַמּוֹד אֶת־
 יְסוּד דְּבָרֵי אֱלֹהִים מִה־הַמָּה וְהִייתֶם כְּתֹסְרֵי חֶלֶב
 13 וְלֹא אֲכָל חֶזֶק : כִּי כָל־חֶבֶר לְחֶלֶב לֹא חֶבֶן
 14 כִּדְבַר הַצֶּדֶקָה כִּי עוֹלָל הוּא : וְאֲכָל חֶזֶק לְשִׁלְמִים
 לְאֲשֶׁר לָהֶם קִירוֹת לְבָם בְּלִכְתָּם לְהַבְדִּיל בֵּין
 טוֹב וּבֵין רָע :

א ו עַל־כֵּן בַּעֲזוֹב רֵאשִׁית דְּבַר הַמְּשִׁיחַ נְבוֹא
 עַד־תְּכִלִּית בְּלִתֵּי נָשִׁים עוֹד אֶת־יְסוּד הַתְּשׁוּבָה
 2 מִמַּעֲשֵׂי מוֹת וְהֶאֱמוּנָה לְאֱלֹהִים : וְלָקַח בְּפִטְסָמָה
 וְתְשׁוּמַת יָדַיִם וְתַקוּמַת הַמַּתִּים וּמִשְׁפַּט עוֹלָם

אגרת אל העברים ו CAP. 6.

וזאת נעשה אס-יגיה אלהים : פי לא וכל 4 8
לאשר נאורו פעם אחת וטעמו את-מתנת השמים
וקיו לחברי רוח הקדש : וטעמו את-דבר אלהים ה
הטוב ואת-גבורת העולם הקא : לחדש אתם 6
עוד לתשובה אס-יפלו כי תלו עוד את-בן-אלהים
בנפשם לפרוע אתו לשמצה : פי הארץ השקה 7
את-המטר הקא עליה פעמים רבות ומוציאה
עשב טוב לעבדיה תשא ברכה מאלהים : והעשה 8
קוץ ודרדר נמאסה וקרבה למארה ואחריתה
להשרף : ואנחנו בטחים עליכם וידיים טובות 9
מאלה ואשר לתשועה ואף-גם פזאת דברנו : פי
לא מעול אלהים לשפות את-מעשכם ועמל
האבה אשר הראיתם לשמו בשרתכם לקדושים
ותשרתו : ונתאנה כי כל-איש מכם יראה את- 11
המהיר ההוא לבטחון התוחלת עד-הקץ : אל 12
תאמללו אף הדמו לירשי הדבר על-יד אמונה
וארד אפום : פי בהגיד אלהים לאברהם וען-כי 13
לא לו להשבע בגדול ממנו נשבע בנפשו : לאמר 14
פי ברד אברהם והרבה ארבה אתך : וכן בהארוד 15
רוחו לקח את-הדבר : פי בגדול מהם אנשים 16
נשבעים ועל-כל-ריב יש להם שבועה להקים :
וכאשר אבה אלהים יותר מאד להראות לירשי 17
הדבר פי לא יחליף עצתו הביא את-השבועה
בתנוד : למען על-פי שני דברים אשר לא 18
יחלפו אשר לא יוכל לאלהים לשקר נחמה חזקה
תהיה-לנו אשר נסנו לאחוז בתוחלת המושקה
לפנינו : אשר היתה לנו לעקלתון-ברזל לנפש 19
נכון וקומם ובאה אל הפרכת הפנימה : אשר כ
בא בה ישוע הרץ לפנינו אשר היה לכהן גדול
לעולם על-דברתי מלפי-צדק :

א ז כי זה מלפני-צדק מלך שלם כהן אלו
 עליון אשר יצא לקראת אברהם בשובו מהכות
 2 המלכים ויברכהו : ואשר חלק לו אברהם
 מעשר מכל בראשנה נפתר מלך הצדקה ואחרי
 3 כן מלך שלם והוא מלך השלום : בלי אב
 בלי אם בלי תולדות ולא לו ראשית הימים ולא
 קץ החיים ונדמה לבן-אלהים יושב כהן תמיד :
 4 וראו מה-גדול זה אשר נתן לו גם אברהם
 האב הראש מעשר מן-ראשי השללים : ויש
 מצוה לאשר מבני לוי אשר לקחו את-הכהנה
 לעשר את-העם כתורה וזאת את-איתיהם אף-
 6 גם יצאי ירך אברהם חמה : ואשר איננו
 מתולדתם עשר את-אברהם ויברך את אשר-לו
 7 הדברים : ובלי כל-דבר בו הקטן ובורך מן
 8 הגדול : ופה אנשי מות לקחים מעשר ושמה
 9 המועד כי הוא חי : וכן יאמר כי גם לוי
 יתלקח מעשר מעשר באברהם : כי עדינו היה
 11 בירך אביו בצאת מלפני-צדק לקראתו : ואם-
 היתה תכלית בכהנת לוי כי תחתיה היתה
 התורה לעם על-מה לקום עוד כהן אחר על-
 דברתי מלפני-צדק ולא יאמר על-דברתי אחרון :
 12 כי בהנשא הכהנה הנשא נשאה גם התורה :
 13 כי הוא אשר נאמרים עליו אלה חבר לשבת
 14 אחר אשר ממנו אין גם אחד למזבח : כי גלוי
 הוא כי צמת אדננו מיהודה משבת אשר לא
 15 עוד דבר משה דבר על-הכהנה : ועוד גלוי יותר
 16 כי אס-יקום כהן אחר בדמות מלפני-צדק : אשר
 לא היה כתורת מצורת הבשר כי אם-כגבורת
 17 חיים אשר לא יתקפו : כי העיד כי אמה כהן
 18 לעולם על-דברתי מלפני-צדק : כי יש תנואת
 המצוה

CAP. 7. 8. אגרת אל העברים ז ח

המצוה הקדמנה על-רפיונה ומאין בה מועיל :
19 כי לא כללה התורה דבר כי אם-ביאת תוחלת
הטובה מפנה אשר נקרב בה אל-האלהים :
20 ובאשר כי איננה בלי השבע שבועה : כי כ
המה כהנים היו בלי השבע שבועה ונה בהשבע
שבועה מן-האמר אליו נשבע יהנה ולא ינחם
אתה כהן לעולם על-דברתי מלפני-צדק : כן
22 כ"א עריב הקרה ישוע ערבון לברית טובה מראשונה :
והכהנים ההמה היו רבים כי נמנעו משבת על-
23 יד-המות : ונה יען כי ישב לעולם לו כהנה
24 אשר לא תעבר : ובעבור זאת יוכל להושיע כה
עד-כלה את-הקורים אל-האלהים על-ידו התי
לעולם להעתיר בעדם : כי נאנה לנו כהן כנה
26 קדוש בלי רעה טהור נפרד מחטאים נרם מן-
השמים : ולא לו להקריב זבח יום יום בראשנה
27 על-חטאיו ואחר-כן על-חטאות העם ככהנים
הגדולים כי את-זאת עשה פעם אחת בהקריב
את-נפשו : כי התורה השימה אנשים אשר
28 להם מחלה לכהנים גדולים ודבר השבועה
הנשבע אחרי התורה השים את-הבן השלם
לעולם :

וראש המדברים הוא יש לנו כהן א
גדול כנה אשר ישב לימין כסא הגדלה בשמים :
משרת המקדשים והמשכן האמת אשר אהל
2 אדני ולא איש : כי כל-כהן גדול הושם להקריב
מנחות וזבחים לכן היה תהנה לו מאומה
להקריב : ואם-יהנה בארץ לא יהנה כהן בקיות
4 כהנים המקריבים מנחות פתורה : העבדים ה
בדמות ובצל השמים באשר נזהר משה מאלהים
בכלתו את-המשכן כי אמר ראיה ועשה כל
כתבנית

6 פתבנית אשר אתה מראה בהר : ועתה לקח
 בהנה יקרה מוזאת אף-כי הנה לאיש-בנינים ^{כ"ג סניגור}
 לקרית טובה אשר נכרתה על-דברים טובים
 7 מראשונה : ואם-הראשנה היתה תמימה לא
 8 יבקש מקום לשנית : כי בהתעסקו עמהם
 אמר הנה ימים באים נאם-יהנה וכרתי את-
 בית ישראל ואת-בית יהודה ברירת חדשה :
 9 לא כברית אשר כרתי את-אבותם ביום החזיקי
 בגדם להוציאם מארץ מצרים כי לא ישבו
 י בכריתי ואנכי עובתי אתם נאם יהנה : כי
 זאת הברית אשר אכלת את-בית ישראל אחרי
 הימים ההם נאם יהנה אתן את-תורתי בקרבם
 ועל-לבם אכתב אתן והייתי להם לאלהים והמה
 11 יהיו לי לעם : ולא ילמדו איש את-רעהו ואיש
 את-אחיו לאמר דעו את-יהנה כי כלם ידעו
 12 אתי למקטנם ועד-גדולם : כי ארחם על-
 עולתם וחטאתיהם ופשעיהם לא אןפר עוד :
 13 באמר חדשה בלה את-הראשנה והבלה והישן
 קרוב להתחלף :

א ט וגם למשכן הראשון הנה חקי העבודה

2 ומקדש הארץ : כי נעשרה המשכן הראשון
 אשר בו המנורה והשלחן ולתם-הפנים הנקרא
 3 קדש : ואחרי-כן הפרכת השנית המשכן הנקרא
 4 קדש הקדשים : אשר לו מחמת הנהב וארון
 הברית מצפה זהב סביב ובו צנצנת זהב אשר
 בו חמן ומטה אהרן אשר פרח ולוחת הברית :
 הומלמעלה כרובי הכבוד צללים על-הכפרת ולא
 6 לנו לדבר עליו בחלק : וכאשר נעשו אלה באו
 הכהנים העשים את-העבודות תמיד אל-המשכן
 7 הראשון : ואל-השני הכהן הגדול לבדו פעם
 אחת

CAP. 9. אגרת אל העברים ט

אחת בשנה לא בקלי דם אשר הקריב בעדו
ובעד שנגות העם : בנה גלה רוח הקדש כי 8
לא נראה דרך הקדשים בעדנו עמד המשכן
הראשון : אשר הנה למשל לעת הזאת אשר 9
נקרבו בה מנחות וזבחים אשר לא יכלו להשלים
את העבד במדעו : ויושמו לבדם באכלו
ובשתיה ובבפטסמות רבות ובחקי הבשר עד-
עת-משרים : והמשיח בהיותו כהן גדול על- 11
טובות העתידות במשכן גדול ושלם בלא מעשה
ידיים לאמר לא מבויאה הזאת : לא בדם 12
שעירים ועגלים כי אם-בדמו בא פעם אחת אל
הקדשים ומצא פדות עולם : ואסידם פרים 13
ושעירים ואפר הפרה זרק על-הטמאים יקדש
לטהר הבשר : ואף-כי דם המשיח אשר ברות 14
עולם הקריב את-נפשו לאלהים בלי מום וטהר
את-מדעכם ממעשי מות לעבוד את-אלהים חיים :
כי סמינר ועל-כן איש-בינים לבקרת חדשה הוא לקחת 15
הקראים את-דבר ירשת עולם על-יד-הקמות
לפדות העבדות תחת הבקרת הראשנה : כי 16
באשר הבקרת הובא תובא מות הפרת-בקרת :
כי הבקרת נכונה במתים ועל-פי איננה תזקה 17
בחיי הפרת בקרת : לכן לא נתנכה הראשנה 18
בלי דם : כי כאשר נאמרה כל-מצנה כתורה 19
אל-כל-העם ביד משה לקח את-דם עגלים
ושעירים עם מים וארגמן ואזוב ויזרק על-הספר
עליו ועל-העם : לאמר זה דם הבקרת אשר כ
צנה אתכם אלהים : ואת-הדם נרק על-המשכן 21
ועל-כל-כלי השרת : וכמעט הכל וטהר בדם 22
על-פי התורה וסליחה איננה בלי שפוד דם :
וצריך לתבנית לאשר בשמים להטהר באלה 23
והמה

24 והמה אשר בשמים בזבחים טובים מאלה : כי
לא בא המשיח אל-הקדשים מעשה ידים ומות
האמת כי אם-אל-השמים להראות עתה בעבורנו
כה לפני האלהים : לא להקריב את-נפשו פעמים
רבות ככהן הגדול הבא אל-הקדשים שנה בשנה
26 בדם אחרים : או אז יענה פעמים רבות מיסוד
הארץ ועתה בסוף העולמים נראה פעם אחת
27 להסיר חטא בזבח נפשו : וכאשר נגזר על-
אנשים למות פעם אחת ואחרי-כן המשפט :
28 כמו-כן המשיח נקרב פעם אחת לשאת את-
חטאות הרבים ונראה שנית בלי חטא למחפי
לו לתשועה :

א י כי התורה אשר לה צל הטובות העתידות
לא צלם הדברים לא תוכל להשלים את-הבא שנה
2 בשנה בזבחים אשר הקריבו תמיד : או אז
יחדלו מהקריב כי לא יהיה עוד מדע החטא
3 לעבדים אשר נטהרו פעם אחת : ובאלה זכרון
4 החטאים שנה בשנה : כי לא יכל לדם פרים
ה ושערים לשאת את-החטאים : לכן אמר בבא
אל-הארץ זבח ומנחה לא תפצת ונו עשית
6 7 לי : עולות וחטאה לא רצית : אז אמרתי
הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך
8 אלהים : באמרו למעלה זבח ומנחה ועולות
וחטאה לא תפצת ולא רצית המה הנקרבים על-
9 פי התורה : אז יאמר הנה באתי לעשות רצונך
אלהים נשא את-הראשנה להקים את-השנית :
י ברצון הזה נקדשנו בעלת גוית ישוע המשיח
11 פעם אחת : וכל-כהן עמד יום יום לשרת
ולקריב פעמים רבות את-הזבחים ההמה אשר
12 לא יוכלו לשאת חטאים : וזה בהקריבו זבח
אחד

אגרת אל העברים י CAP. 10.

אחד על-החטאים ישב תמיד לימין אלהים :
מעשה הוא מחכה עד-כי יושתו אנביו הדום 13
לרגליו : כי בקרבן אחד השלים תמיד את- 14
הנקדשים : וגם רוח הקדש העיד לנו כי אתריטו
אמרו מלפנים : זאת הברית אשר אכלת 16
אתם אתרי הימים ההם נאם יהוה אתן את-
תולתי בלבכם ובקרבם אכתב אתהן : וחטאתיהם 17
ופשעיהם לא אזכר עוד : ובאשר שמה סליחת 18
האלה איננו עוד קרבן על-החטאים : ובהיות 19
לנו אחי בטחון לבוא אל-הנקדשים בדם ישוע :
אשר חנף לנו את-הדרך החדשה והחיים כ
בפרכת היא בשרו : וכחן גדול לבית-אלהים : 21
נקרב בלב נאמן במבטח האמונה ולבבנו זרק 22
מפדע רע וגויתינו רחצו במים טהורים : ונאחו 23
בתורת התוחלת אשר לא תמוט כי נאמן
המדבר : ונבין איש את-דעהו להקניא לאהבה 24
ולמעשים טובים : ולא לעזב מהקהל כדרך כה
האנשים כי אם-לנחם ויותר בראותכם כי קרוב
היום : ואם-בנדון נחטא אתרי קחתנו את-דעת 26
האמת לא ישאר עוד זבח על-חטאים : כי אם- 27
תקנת משפט הנזרה וקנאת אש העתיד לאכל
את-האיבים : הבגד בתורת משה יומת בלי 28
רחמים על-פי שנים או שלשה עדים : ואף-כי 29
תחשבו כי יחשב למשפט הרמס את-בן-
אלהים ותחשב לטמא את-דכם הברית אשר
נקדש בו ומגדף את-רוח ההן : כי ידענו את-ל
האמר לי נקם אני שלמתי נאם יהוה ועוד ידון
יהוה עמו : ונזרא לנפול בידי אלהים חיים : 31
וזכרו הימים הראשנים אשר בהאורכם בם 32
קוייתם להאבק עם-העני הגדול : וזו בהיותכם 33
למראה

למראה בתרפופות וצרות וזו בהיותכם חברים
 34 לאשר הלכו כזאת : כי נעניתם עמי במסרותי
 ואת-שלל רכושכם לקחתם בשמחה וידעתם
 בנפשכם כי קנן רב מזה לכם בשמים אשר
 לה ישוב : ואל תשליכו את-מבטחכם אשר לו
 36 גמול גדול : כי לכם לקות בעשותכם את-רצון
 37 האלהים לקחת את-הדבר : כי כמעט רגע הבא
 38 יבא ולא יאחר : וצדיק באמונה יחיה ואם
 39 יסור לא תרצה נפשי בו : ולא אנטחנו מן-
 הסכה לאברון כי אם-מאמונה לפדות את-
 הנפש :

א יא ואמונה יקום המקות ותוכחת הדברים
 2 3 בלי נראים : ובזאת הוערו הנקנים : באמונה
 נבין כי בדבר אלהים נעשו העולמים ולא היו
 4 הנראות מן-הנגלות : באמונה הקריב הכל
 לאלהים ובה יקר מקון אשר בה הועד כי צדיק
 היה אלהים העיד למנהתיו ובה במותו עננו
 ה מדבר : באמונה לקח חנוך לכל יראה מנת
 ולא נמצא כי לקח אתו אלהים ובטרם יקח
 6 הועד כי טוב בעיני אלהים : ולא וכל להטיב
 בלי אמונה כי על-הבא אל-אלהים להאמין כי
 7 הוא וגמל למבקשיו : באמונה כאשר נזהר נת
 מאלהים על-אשר לא נראו עוד ורא ויעש תבה
 לתשועת ביתו אשר הרשיע בה את-הארץ ויהי
 8 ליוזש הצדקה באמונה : באמונה כאשר נקרא
 אברהם שמע לצאת אל-המקום אשר יקח לעתיד
 9 לירשה ויצא בל-דעת אנה ילך : באמונה נר
 בארץ הדבר פארץ נכריה בשבתו בסבות עם
 יוצחק ויעקב ירשי הדבר עמו : כי חפה לעיר
 11 אשר לה יסוד ובנה ועשה אלהים : באמונה
 יקחה

CAP. 11. אנרת אל העברים יא

לקחה שרה גם היא גבורה להרה זרע ותלד
לא כעת זקנתה פי חשבה את-המדבר לנאמן :
ועל-כן היו מאחד והוא מת כלכבי השמים לרב¹²
וכחל אשר על-שפת-הים אין-מספר : באמונה¹³
כל-אלה מתו בלי קחת את-הדברים פי אם-
מרחוק ראו אתם ויאמינו ויחבקו ויודו כי גרים
ותושבים המה בארץ : פי האמרים כאלה הראו¹⁴
כי המה מבקשים ארץ : ואם זכרו את אשר-יצאו¹⁵
ממנה יהיה להם עת לשוב : ועתה טובה¹⁶
ממנה שאלו והיא לאשר לשמים לכן לא בש
אלהים מהם מהקרא אלהיהם פי הכין להם
עיר : באמונה הקריב אברהם את-יצחק בהנבטו¹⁷
והלקח את-הדברים הקריב את-יחידו : אשר¹⁸
נאמר אליו כי בוצחק יקרא לה זרע : ויחשב¹⁹
פי וכל אלהים להקים גם מן-המתים אשר לקחו
מהם במשל : באמונה ברך יצחק את-יעקב כ
ואת-עשו על-העתידים : באמונה ברך יעקב²¹
את-שני בני יוסף במותו וישתחו על-ראש מטהו :
באמונה הזכיר יוסף במותו על-צאת בני ישראל²²
ויצו על-עצמותיו : באמונה נצפן משה שלשה²³
ירחים מאבותיו בהולדו כי ראו כי טוב הילד
ולא יראו מהק המלך : באמונה בגדלו משה²⁴
מאן מהקרא בן-בת פרעה : ויבחר בחור ברעה כה
עם עם-אלהים מהיות לו שמחת החטא לעת :
ויחשב את-הרפת המשיח לעשר גדול מאצרות²⁶
מצרים פי שעה אל-הגמול : באמונה עוב מצרים²⁷
לבל-ירא מחרון המלך ויתאמץ כראתו את אשר-
איננו נראה : באמונה עשה את-הפסח ואת-²⁸
שפך הדם ולא יגע בהם המושחית את-הבכור :
באמונה עברו בים סוף כמו ביבשה וינסו מצרים²⁹
ויבלעו

ל ויבֹלְעוּ : בְּאִמוּנָה נִפְלו חַמּוֹת יְרִיחוֹ בְּסִבְבָּם
 31 שְׁבַעַת יָמִים : בְּאִמוּנָה לֹא נֶאֱבְדָה רֶחֶב הַזִּנְה
 32 עִם הַסְּרָרִים בְּקִבְלָה אֶת־הַמְּרַנְלִים בְּשָׁלוֹם : וּמֵה־
 אֲדַבֵּר עוֹד כִּי יִחַסְר־לִי הַעֵת בְּסִפְרֵי עַל־גְּדֵעוֹן
 וּבְרֶק וְשִׁמְשׁוֹן וְיִפְתַּח וְדוֹד וְשִׁמוּאֵל וְהַנְּבִיאִים :
 33 אֲשֶׁר כָּבְשׁוּ מִמְּלָכוֹת בְּאִמוּנָה פָּעְלוּ צְדָקוֹת לְקַחוּ
 34 אֶת־הַדְּבָרִים סָכְרוּ אֶת־פִּיּוֹת אֲרִיּוֹת : כִּבּוֹ גְּבוּרַת־
 הָאֵשׁ נִמְלְטוּ מִפִּי הַחֶרֶב נִבְרָו בְּרַפְיוֹן חֲזָקוֹ בְּמִלְחָמָה
 לַה וַיִּשׂוּ אֶת־מַחְנוֹת הַנְּבָרִים : גִּישִׁים לְקַחוּ אֶת־
 מַתִּיָּהוּן מִן־הַתְּקוּמָה וְאַחֲרֵיהֶם הוֹכַתוּ לְבִלְתֵּי חַבּוֹת
 36 לְפַלְטָה לַחַיּוֹת לָהֶם תְּקוּמָה טוֹבָה : וְאַחֲרֵיהֶם
 לְקַחוּ מַסּוֹת לְצוֹן וּמוֹסְר־שׁוֹטִים וְעוֹד מִסְּרוֹת
 37 וּמִשְׁמֵר : גִּסְקְלוּ נִבְתָּרוּ גִּסּוֹ נִהְרְגוּ בְּהֶרֶג חֶרֶב
 נָעוּ בְּעֵרוֹת הַכְּבָשִׁים וְעוֹמִים הִלְכוּ בְּמַחְסֵר בְּמִצּוּקָה
 38 בְּרָעָה : וְלֹא הָיְתָה הָאֲרֶץ שְׁנָה לָהֶם תָּעוּ
 39 בְּמִדְבָּר וּבְהָרִים וּבְמַעְרוֹת וּבְנִקְיֵי הָאֲרֶץ : וְכָל־
 אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הוֹעֲדוּ בְּאִמוּנָה לֹא לְקַחוּ אֶת־הַדְּבָרִי :
 מֵאֱלֹהִים רָאָה מִקִּדְּם אֶת־הַטּוֹבָה לָנוּ לְבַל יִכְלוּ
 מִבְּלָעֵדֵינוּ :

יא יב עַל־כֵּן בְּדִיּוֹת סְבִיבְתֵינוּ עֲנֵן עֲדִים הַגְּדוֹל
 כְּזֶה נָסִיר מֵעֵלֵינוּ כָּל־מִשְׁאֵה וְחַחְטָא הַמְּסַבֵּב
 אֲתַנּוּ בְּקַל וְנִרוּץ בְּתַקְנָה אֶת־הַמְּרוּץ הַמוֹשֵׁשׁ
 2 לְפָנֵינוּ : וְנִבְיֵשׁ אֶל־יִשׁוּעַ רֹאשׁ וְתַכְלִית הָאִמוּנָה
 אֲשֶׁר נִשְׂא אֶת־הָעֵץ מִשְׁמַחָה אֲשֶׁר הוֹשִׁמָּה לְפָנָיו
 3 וַיִּבְזֵ אֶת־הַבִּשְׁתׁ וַיֵּשֶׁב לִמְיוֹן כִּסֵּא אֱלֹהִים : בֵּינוּ
 מְאֹד אֶת־הַנְּשֵׂא חֶרְפַּת הַחַחְטָאִים כְּזֹאת בְּנִפְשׁוֹ
 4 לְבַל תִּקְטוּ וְתִקְוְצוּ בְּנִפְשָׁכֶם : לֹא קִמַּתֶּם עוֹד
 הַלְדֶם בְּהַעֲפִילְכֶם עַל־חַטָּא : וְתִשְׁבְּחוּ אֶת־הַנְּחַמָּה
 הַמְּדַבֵּרַת אֲלֵיכֶם כְּבָנִים בְּנֵי מוֹסֵר יְהוָה אֵל
 6 תְּמַאֵס וְאֵל תִּקְוֶץ בְּתוֹכְחָתוֹ : כִּי אֵת אֲשֶׁר־יֵאָהֵב
 יְהוָה

אגרת אל העברים יב. CAP. 12.

יהוה יוכיח ואת-כל-בן אשר יקבל ייסר : אם 7
 תשאו מוסר וקרב לכם אלהים פבגים פי מי
 הבן אשר לא יוכיחנו אביו : ואם-תהיו בלי 8
 מוסר לאשר היו כל חברים אז ממזרים אתם
 ולא בנים : אם היו לנו אבות בפשר אשר 9
 הוכיחנו ונידא אתם הלא נשים אתנו יותר מאד
 תחת אב הרוחות ונתיה : פי המה יוכיחו לימים
 מעטים כמראה עיניהם והוא לטוב לקחת קדשו :
 וכל-מוסר לא יראה לעת לשמחה כי אם-ליגון 11
 ואחר-כן יתן את-פרי שלום הצדקה להלכים בו :
 לכן הקימו ידים רפות וברפים בשלות : וישרו 12 13
 מסלות לרגליכם ולא יפנה הפסח פי אם-ירפא :
 רדפו שלום עם כל וקדש אשר מבלעדיו לא 14
 יראה איש את-אדני : ראו לבל יחסר איש מחן 15
 אלהים לבל יצמח שרש מרירות ויהם ובו
 וטמאו רבים : לבל יהיה זנה וחקל בעשו אשר 16
 מכר את-בכרתו בעד לחם אחד : ותדעו כאשר 17
 אבה אחרי-כן לרשת את-הברכה נמאס פי לא
 מצא מקום התשובה אף-גם בדמעות בקשהו :
 פי לא באתם אל-ההר אשר ינגע ושרוף באש 18
 ולאפלה וחשכה וסערה : וקול השופר וקול תבירים 19
 אשר שמעו שאלו לבל ינסף אליהם הדבר : פי ב
 לא יכלו לשאת את אשר-צוו והבהמה הנגעת
 בהר תסקל או תיורה בשלח : ותהי המראה 21
 לחרדה ויאמר משה אנכי נרא ורעד : פי אם- 22
 באתם אל-הר ציון ואל-עיר אל חי לירושלם השמים
 ולרבבות מלאכים : לעדת ולקהלת תבכורים 23
 הכתובים בשמים ואל-אלהים שפט כל ואל-רוחות
 הצדיקים השלמים : ואל-ישוע איש-בינים 24
 לברית חדשה ואל-דם הזרק המדבר טוב מהכל :
 ראו

כה ראו לבל תמאסו במדבר ואם המאסים במדבר
 בארץ לא פלטו אף-כי אנהנו בפנותנו ממנו
 26 אשר מן-השמים הוא: אשר קולו מאז הרעיש את-
 הארץ ועמה הגד לאמר עוד אחת אני מרעיש
 27 לא את-הארץ לבדה כי גם את-השמים: וזו
 עוד אחת מגיד את-עברת הנרעשים פנעשים
 28 לשבת אשר-אינם נרעשים: לכן בקחתנו מלכות
 אשר לא תרעש יהי לנו חן אשר נעבד בו את-
 29 האלהים לרצון בבשת פנים וביראה: כי אלהינו
 אש אכלה:

2 א יג אחנה תשב ביניכם: אל תשכחו מאסוף

נרים כי בזאת אספו אנשים את-המלאכים
 3 בבלי-דעת: זכרו את-האסורים בהאסרכם עמהם
 4 את אשר-ברעה פהייתכם גם אתם בנו: יקר
 לכל להתחתן ומטה בל-מחללת ואת-הזנים ואת-
 ה הנאפים ושפט אלהים: ודרככם בלי אהבת פסוף
 תשבעו באשר לכם לעת כי הוא אמר לא ארפד
 6 ולא אעזבך: כן בבטחון אנהנו נאמר יהיה עזרי
 7 לא-אירא מה-יעשה לי אדם: זכרו את-פקידיכם
 המדברים אליכם את-דבר אלהים בהבטכם אל-
 8 עקב לכתם לכו באמונתם: הוא ישוע המשיח
 9 תמל והיום ולעולם: אל תנשאו בלמודים
 שנים וזרים כי טוב לחזק את-הלב בחן לא
 י במאכלים אשר לא הועילו להלכים בם: לנו
 המזבח אשר לא ישלטו עבדי המושפן לאכל ממנו:
 11 כי פגרי החיות אשר הובא דמם אל-המקדשים
 על-חטא ביר-הכהן הגדול גשרפים מחוץ למחנה:
 12 לכן ענה גם ישוע מחוץ לשער למען יקריש את-
 13 העם בדמו: על-כן נצא אליו מחוץ למחנה
 14 לשאת את-חרפתו: כי אין לנו פה עיר ישבת
 ואת

אגרת אל העברים יג. CAP. 13.

וְאֵת־הַעֲתִידָה לְהִיּוֹת אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים : וְבוֹ נִקְרִיב 15
מִמִּיד אֶת־זֶבַח תּוֹדָה לְאֱלֹהִים זֹאת פְּרִי שְׂפָתַיִם
בְּהוֹדֹת לְשִׁמּוֹ : וְלַעֲשׂוֹת טוֹב וְלִהְתַּחַבֵּר אֵל-- 16
תִּשְׁכַּחוּ כִּי רָצָה אֱלֹהִים בְּזִבְחִים פְּאֵלָה : שְׁמַעוּ 17
אֵל פְּקִידֵיכֶם וְהַעֲבִדוּ כִּי הֵמָּה שְׂקָדִים בְּעַד--
נַפְשֵׁיכֶם כְּמִשִּׁבֵי דָבָר לְמַעַן יַעֲשׂוּ זֹאת בְּשִׂמְחָה
וְלֹא בְּאִנְחָה כִּי זֶה בְּלִי מוֹעִיל לָכֶם : הִתְפַּלְלוּ 18
בְּעַדְנוּ כִּי בְּטַחְנוּ לְהִיּוֹרֵת לָנוּ מִדַּע טוֹב חֲפָצֵנוּ
בְּכָל לְלֶכֶת בְּטוֹב : וּבְמֵאֵד אֶתְחַנֵּן לַעֲשׂוֹת זֹאת 19
לְמַעַן אָשׁוּב אֵלֵיכֶם מִהֵרָה : וְאֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר כ
הַשִּׁיב אֶת־רַעְיָה צֹאן הַגְּדוֹל יִשׁוּעַ אֲדַגְנוּ מִן־הַמַּתִּים
בְּדָם בְּרִית עוֹלָם : יִסְעֵד אֶתְּכֶם בְּכָל־מַעֲשֵׂה 21
טוֹב לַעֲשׂוֹת חֲפָצוֹ בַּעֲשׂוֹת בְּכֶם אֶת־הַנְּרָצָה
לְפָנָיו עַל־יַד־יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר לוֹ כְּבוֹד לְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים אָמֵן : וְאֲשָׂאֵל מִכֶּם אֲחִי לִשְׂאֵת אֶת־ 22
דְּבַר הַנְּחֻמָּה כִּי בְּמַעֲטִים פְּתַבְתִּי אֵלֵיכֶם :
דַּעוּ כִּי טְמוֹתַי אֲחִינוּ הִתַּר וְעִמּוֹ אֶרְאֶה אֶתְכֶם 23
אִם־יָבֵא מִהֵרָה : שְׂאֵלוּ לְשְׁלוֹם פְּקִידֵיכֶם וְכָל־ 24
הַקְּרוֹשִׁים אֲנָשִׁי אֲטַלֵּא שְׂאֵלִים לְשִׁלְמְכֶם :
כִּד חֵן עִם בְּלָכֶם
אָמֵן :

נכתבה אל העברים מאמריא ביד טמותי :

מיעקב